

ADEVĂRUL ÎN LIBERTATE

ZIAR INDEPENDENT
EXPRESIE A OPINIEI
PUBLICHE DIN JUDEȚUL
CLUJ

ANUL II, NR. 165
SIMBĂTA-LUNI
21-23 IULIE 1990
4 PAGINI 1 LEU

Una din cele mai negre, mai tragice confesiuni încredințate hirtiei de compatriotul nostru, eseistul filosof Emil Cioran, a fost aceea despre „rușinea de a fi român”, despre umilința și disperarea lui de a proveni dintr-o comunitate etnică aflată — în confruntare cu spiritualitatea, civilizația și înaltul civism european — pe treptele inferioare ale evoluției: o lume pe care mi-o imaginam, înmărmurit de gravitatea acuzației, de gestul sinucigaș cu care autorul își repudia și își rețea propriile rădăcini, ca pe o colonie de moluște colcătoare, oribile, pe veci înfundate în mlul lor puturos și incapabile să se împotrivescă în vreun fel călcăiului gata să le facă terci. Au trecut ani, „colcăiala” a luat tot mai mult formele miniei, ale împotrivrării, ale iucidității, Europa ne întindea o mână, ne oferea un sfat, ne observa îndeaproape (cel mai des, însă, cu detașare de entomolog) și ceea ce n-au făcut alții, a făcut-o „colonia de moluște”. Înșiși peste noapte, dar mai mult peste zi, la lumina zilei și în văzul lumii și am sperat atunci, am fost până în adâncul ființei convinși că imaginea noastră în Europa și pe mapamond s-a schimbat brusc, radical, că „rușinea de a fi român” devenea mindria, triumful de a fi român, devenea subit imaginea apoteotică a unui popor cucerind prin forțe proprii și în pofida arbitrajelor nedrepte, cupa mondială a libertății, trofeul suprem al demnității.

Evident, ne-am grăbit. Numai în basmele pentru copii naiți și

cam nățingi eroul își aruncă de pe el pielea de broască rîioasă și țșnește în slăvi ca un zeu strălucitor, umplînd zările de fa-la lui. Știm ce a urmat și de aceea nici n-am fost atât de surprins, de înmărmurit sau indignat citind la fel de amarele considerații despre conaționali noștri, despre noțiunea și entitatea de român — a acestor zile, însă — aparținînd binecunoscutului dramaturg Paul Everac și publi-

fapt, puroi, colonii de bacili nocivi, alterare a țesuturilor, posibilă cangrenă. Aș reduce la atât violența, intoleranța, ura inter-etică dar și inter-profesională, inter-socială și între cîte alte categorii aflate în neconținut conflict. Bisturiul, antibioticele, dezinfectantele le-ar veni pînă la urmă de hac, dacă nu li s-ar adăuga vicii tot atât de condamnabile și mult mai perfide, dezumanizarea prin afacerism ve-

și pentru această „contribuție” o explicație parțială există, fiindcă nici un cazan sărînd în aer de prea mare presiune la care a fost supus n-o face „frumos”, „delicat”, „civilizat”, ca la operetă. Dar la asemenea imagine au contribuit din plin și vecinii de-ai noștri, mass-media din țări care ne întinseseră mîna, concețteni și conaționali grăbiți să se decică de noi peste hôtare și să ceară grave sancțiuni sau suspendarea oricăror ajutoare și blamul public. S-au făcut greșeli începînd de sus și în mai multe locuri din țară, dar luminile piezișe, înșelătoare au fost proiectate asupra tuturor, după cum toți am fost și mai sîntem încă obligați să trecem prin tunelul cu oglinzi deformatoare. Nu ne recunoaștem, ne apucă spaima sau dezgustul: spargem oglinzile turnate înadins strîmb; sau ne pocim noi figurile pînă într-ait încît să ne vedem (să ne vadă lumea!) în acele oglinzi „normali”?

Sau părăsim tunelul în care-am rătăcit deajuns și încercăm să ne regăsim în lumina directă, poate prea crudă, încă insuportabilă, a necesității absolute de a fi totuși oameni, de a fi români?

Dan REBREANU

OGLINZI DEFORMATOARE

cate, de curînd, într-un săptămînal bucureștean de largă audiență. Cu amărăciune, cu deznădejde chiar Paul Everac declară — și în tonul lui nu se simte retorica procurorului de ocazie: „În momentul de față numele de român are curs scăzut în multe părți ale lumii civilizate”. Sînt șapte luni de la revoluția în care ne-am trimbițat în cele patru vînturi și spre toate zările lumii libertatea, demnitatea, încrederea, forța convingerilor morale și umanitare și, iată, o asemenea afirmație nu numai că este posibilă, ci ea exprimă încă prea palid, prea temător, realitatea, condiția noastră de oameni și cetățeni, de națiune, de comunitate etnică. Dramaturgul însuși are grijă să-și aprofundeze și să-și nuanțeze necruțător acuzația, s-o argumenteze ca un chirurg pentru care inofensivul cuvînt „umflătură” înseamnă, de

ros, necinstea, necumpătarea, pierderea vertiginosă a bunului simț, exhibiționismul gusturilor, sentimentelor și a culturii îndoielnice și mă opresc ca în pragul unei încăperi devastate, distruse de maimuțe, urși și elefanți înfuriați. Aici nu mai ai ce căuta. Aici aduci bulldozerul, să radă totul. Aici te gîndești la o clădire cu temelii noi, altfel proiectată.

La asemenea imagine am contribuit mulți dintre noi (și mai contribuim, iată ce incredibilități se petrec și astăzi în pașnica, velsa, celebra localitate Săpînța)

IN ATENȚIA D-LUI PROCUROR GENERAL AL REPUBLICII
ȘI A AMBASADEI S.U.A. DIN BUCUREȘTI!

Fundația „Pro Transilvania” înființată la Budapesta (I)

• O PROVOCARE IREDENTISTA CE TREBUIE REPRIMATA •

La 30 mai 1990 s-a înființat la Budapesta fundația cu denumirea de mai sus, de către un grup de cetățeni români de limbă maghiară.

În preambulul statutului, autorii fac unele considerații istorice și juridice pentru a justifica necesitatea înființării acestei fundații.

La pct. 1 se afirmă că apariția fundației este rezultatul îngrijorării pentru națiunea noastră — care este acea națiune „a noastră”, română sau maghiară sau turcă, nu se precizează, din prudență. De asemenea, cetățeanul maghiar sau cel român, de limbă maghiară nu știe unde vine Transilvania, cărei țări îi aparține, căci ei numesc Transilvania în limba lor „Erdély”, adică Ardeal.

La pct. 2. fondatorii afirmă, cu generozitate, că acceptă granițele existente ca fiind rezultatul unei hotărîri a istoriei. Dar dincolo de aceste împărțiri — care împărțire, nu se lămureste — maghiarimea este amenințată cu

dezmembrarea și din interior — mă rog, care interior? Acest pericol a lovit de multe ori comunitățile maghiare — din interior, din exterior? nu se precizează, — dar se afirmă că ele de decenii continuă să lupte numai pentru supraviețuirea lor.

La pct. 3, se susține că impilarea națională de decenii, asimilarea forțată și în ultima vreme emigrarea în masă pun în primejdie existența maghiarimii ardelene. Un nou val al emigrărilor, de ordinul zecilor de mii, poartă în sine o adevărată catastrofă națională — unde? în Ungaria sau în România, nu se precizează — dar, susținem noi, în România în nici un caz, fiindcă în România nu există o „națiune maghiară”. Există, doar, grupuri de cetățeni români care vorbesc altă limbă decît cea a majorităților și au altă religie.

Io, PATRU OPINCA

(Continuare în pag. III)

ADEVĂRUL DESPRE ARESTAREA ZOEI CEAUȘESCU (II)

Să revenim. Am intrat în casă pentru a lua, așa cum ți-am spus, niște maleuri, niște chilofi, niște cămăși. La un moment dat, pe cînd deschideam o ușă, a căzut o vergea de fier și mi-am dat seama că e cineva acolo. Am strigat, dar nu mi s-a răspuns. Pînă la urmă am dat peste o trupă de milițieni și cvilii. Împreună cu căpitanul Mogleajă am purtat o discuție îndelungată cu aceștia care, însă, n-au vrut niciun să ne lase să luăm lenjeria. Ca urmare, a trebuit să ne ducem la Militie, să cerem permisiunea. Acolo am dat peste niște... cetățeni peste care n-aș vrea să mai dau. Ne-au dezarmat, ne-au ținut acolo cîteva ore..., am ajuns apoi la C.C. și, cu chiu, cu vai, am reușit să ne întorcem seara pe „Primăverii” (am uitat să-ți spun că au vrut să-l rețină pe Mircea Opresan, dar noi n-am fost de acord). Cînd ne-am întors, am aflat că între timp au luat-o pe Zoe. Maiorul Valentin s-a speriat, probabil, de misiunea importantă pe care o are, de a-i asigura zoei protecția, a dat telefon la Televiziune și... s-au găsit oameni care să vrea să-și facă reclama și să vină în „Primăverii” s-o „captureze” pe Zoe. Mi-am adus aminte de celălalt Valentin, Ceaușescu. Am informația că în ziua de 22 decembrie a făcut 3-4

curse între „Primăverii” și undeva în oraș, cu mașina. Bineînțeles că nu l-a controlat nimeni. Să nu uităm că în „Primăverii” nu s-a găsit nici un fel de document, nici măcar o scrisoare, autograf. Eu personal am ținut în mînă un bilet semnat de Elena Maurer către Elena Ceaușescu, datat 1983, prin care îi ura „La mulți ani”. Nici măcar bilete de genul ăsta nu am găsit mai noi. Dispăruseră toate. Revenind la Zoe, s-a făcut mare tărăboi, reclamă, c-au capturat-o, c-au găsit-o cu bani (bani! 1.000 de franci!), țigări Pall Mall...

R.: — Care a fost reacția soțului ei cînd a aflat că nu arestată-o?

T.S.: — La început, Mircea a plîns. A încercat să protesteze. I-am spus să-și vadă de treabă. După aceea... a început să se gîndească și la el. Nu știu ce-a făcut ulterior, dar a stat multă vreme la noi. A primit aprobare să-și ia niște haine, un costum și cîteva cămăși, începuse să se ducă la facultate. Apoi, țirzu, a fost și el arestat. Nu știu ce acuzații i se aduc.

R.: — Ce ți-a spus Zoe pe drumul de pe strada Crăciun pe B-dul Primăverii?

M. TRIPON

(Continuare în pag. III)

VIN AMERICANI

Printre alte documente apărute în presa occidentală referitoare la condamnările evenimentelor petrecute în România în luna iunie, „Românul liber” (nr. 6) reține cu vădită satisfacție și Rezoluția 131 a Senatului și Congresului S.U.A. (cerînd alegeri libere și corecte și respectarea drepturilor fundamentale ale omului în România). Se cunoaște deja urmarea acestora: Congresul dispune ca guvernul S.U.A. să refuze României tratamentul națiunii celei mai favorizate. Dintre motivații reținem deosebit de una singură: „Intrucît utilizarea pe scară largă a intimidărilor și violențelor în campania electorală, inclusiv atacurile efectuate de adepții Frontului asupra candidaților și intrunirilor acestora (opozitiei), în martie grupuri extremiste au inițiat atacuri împotriva minorităților naționale din țară și mai multe persoane din minoritatea ungară au fost ucise sau rănite în violențele de stradă, inițiate ca răspuns la oforturile pașnice ale minorităților de a se organiza și de a-și afirma drepturile lor”. La această minciună sfruntată, votată, legitimată, în Congresul celei mai democratice țări din lume, bunul simț nu poate reacționa decît prin perplexitate. Pelerinajele creștinești ale lui Laszlo Tokes încep să dea roade sub zîmbetul satisfăcut al deputatului de Cluj, Ion Rațiu, proprietarul publicației mai sus menționate. Singurul nostru parlamentar milionar ignoră complet niște adevăruri și realități pentru care au suferit chiar strămoșii săi, de a căror glorie s-a prevalat, de altfel, în campania electorală. Nu vrem să-i intentăm un proces de intenție, dar e greu de explicat lipsa oricărei reacții la această denaturare a adevărului din partea americanilor. E limpede că, reprodușă doar (ne referim în primul rînd la pasajul subliniat) acuzația e acceptată. Validată la un asemenea nivel (Congresul S.U.A.), ea este mai gravă decît pare la prima vedere. Ea ne reaminteste de o eroare similară (aceasta cu consecințe funeste)

Julian T. NICOLAE

Pornind de la o strigătură

Iată că se poate și ceea ce până acum citeva luni ni se părea aberant, ireal: 2 formații clujene de prima mână vor da curs unor invitații, urmând să ne reprezinte timp de o lună în fața Europei.

Cu piesa „UBU REGE” de A. Jarry, admirabil și cu mult curaj pusă în scenă de doamna Kovacs Ildiko, o echipă a Teatrului de păpuși, formată din Tudorel Filimon, proaspăt angajat al teatrului MASA din București, Smaranda Stratanov, Melania Ursu, Lucian Tănase, Tiberiu Stoi, Carmen Pop, Dorina Dejica, Frunzina Anghel, Vasile Teiuș, va da spectacole în Olanda.

Opera Română, cu un colectiv incomparabil mai mare, va cobori la Mediterana, în Insorita Italie. Din numerosul grup fac parte soliștii R. Baltes, G. Orlovski, C. Oprisanu, Șt. Popescu, M. Truiculescu, P. Ghileca, M. Bogdan, I. Lazăr, T. Pauliuc, P. Maftei, corul, orchestra și cei doi dirijori P. Sbarcea și V. Gh. Dumănescu. Ei vor prezenta publicului italian două capodopere, „Bărbierul din Sevilla” de Rossini, „My fair Lady” de Fr. Loewe și un concert. Cizelate până la cele mai mici detalii, domniile lor vor satisface, bănuiesc, exigentul public italian.

„Bărbierul din Sevilla” operă etalon a genului buff, în spectacolul din seara de 18 iulie curent, a fost o mare lecție de modernizare a clasicului. Un merit deosebit i-a revenit micii orchestre (40 instrumentiști, cam puțin, nu?) condusă excelent de maestrul Petre Sbarcea, cu o sonoritate de invidiat, o acuratețe și precizie uluitoare în pasajele aparent banale ale pădurii de ornamente rossiniene. Bravo!

Soliștii? De nerecunoscut! Și vocal și scenic: vor părea anume făcuți pentru a-i da gata pe italieni. Cîntat în italiană (un lux necesar) ai impresia că din fragedă pruncie Șt. Popescu, R. Baltes, M. Moisa, T. Pauliuc și ceilalți parteneri fac cumpărăturile în piață, birfesc și se drăgălesc numai în minunata limbă a Sophiei Loren. Deși îi cunosc bine, a trebuit să apelez la o cunoștință din sală pentru a afla că Don Bartolo e Titus Pauliuc. Asta da, mască. Recent, am ascultat o imprimare a „Bărbierului” cu Covent Garden-ul, da, da, cu ei, la pupitru R. Boyngne și chiar acuzat de subiectivism am acum convingerea că balanța bate bine spre est. Și e o chestie! Nu?

Dar... uite că nu se putea să nu fie și dînsul implicat. Acest „dar” se află peste drum de scenă, de cealaltă parte, adică în sală. Văzînd puținătatea celorl din sală, alături de spectacolul din 17 iulie cu „Ubu-rege”, cit și la

„Bărbierul din Sevilla” mă obseda una din minunatele strigături în două a patra, din ultimele luni, aceea care zice categoric cam așa: „Ultima soluție, înc-o revoluție!”...

Da, doamnelor și domnilor conorașeni, ne-ar trebui de astădată o revoluție în conștiință, ca să zic așa, personală, o revoluție prin care fiecare dintre noi să încercăm să ne debarasăm de ceea ce marele nemernic a reușit în bună măsură. Ne-a obligat prin toate mijloacele, pe noi românii atât de sensibili, să trecem pe lângă frumos cu pălăria pe cap. E jignitor pentru un artist și mulți o știu: să constate nu de puține ori, că dacă cele 2 oștiri, artiști — spectatori, ar fi pusă față-n față, sînt net superiori numeric. O fi valabil, nu zic, dictionul „puțin dar bine (bun)”, dar parcă o sală arhiplină e o chestie și va trebui să ajungem neapărat la chestia asta, ca orice popor ce se respectă. Poarta Europei prin care ținem neapărat (și o vom face) să ne reîntorcem cel puțin unde am fost, e foarte largă, prin ea încep atît G.U.G.-ul, cît și Opera.

Și ca o ultimă chestie, aș mai aminti că noi, românii, am dat lumii atîtea celebrități încît numai și la acest ceas, cu cei de pe-afară, s-ar putea întemeia un ansamblu de talia Scali. Să ne onorăm talentul și talentele și să dăm tot ce e de dat acestor cezari ce ne vor reprezenta peste fruntarii, urîndu-le să ajungă în „finală”.

Drum bun și arividercii!

Prof. Mircea DASCALU

FENOMENE PARAPSIHOLOGICE (I)

• Interviu cu fizicianul Ioan MAMUȘAȘ, președintele Societății Române de Bioelectricitate și Bioradiații •

— În calitate de fizician la Laboratorul de cercetare în acupunctură-homeopatie din Institutul de medicină internă „N. Gh. Lupu” București ați avut ocazia să întâlniți, mai mult decît alții, fenomene așa-zis „paranormale” și să le studiați. Cum definiți dumneavoastră „paranormalul”, „parapsihologia”?

— Aș vrea, pentru început, să fac precizarea că ceea ce voi spune trebuie să fie primit cu două rezerve: limita de documentare a celui care vă vorbește și păreri personale pe care le voi emite. Cititorii pot să fie, sau nu, de acord cu tot ceea ce spun. Fenomenele parapsihologice (sau paranormale, parafizice, metapsihice) sînt, din punctul meu de vedere, acele fenomene caracteristice organismelor vii, în special organismului uman, care nu-și găsesc încă o explicație în limitele științei actuale. Pornind, deci, de la această accepțiune a termenului de „paranormal”, Nu trebuie să disperăm pentru că paranormale păreau la început și fenomenele magnetice sau electrice.

— Și microbii erau considerați metafizici înainte de descoperirea microscopului.

— Exact. Cînd se întâlnesc doi oameni și vorbesc despre parapsihologie fiecare înțelege cam același lucru. În orice caz, știe despre ce este vorba. Eu n-aș fi însă de acord cu termenul în sine, pentru că este oarecum restrictiv. Fenomenele despre care discutăm nu se referă numai la ceea ce ține de o componentă psihică. Sînt fenomene „parapsihologice” și fenomene de biocomunikație între plante, plante—animale ș.a.m.d. Deci, nu neapărat componenta psihică ar fi cea principală. Sînt adeptul celor care consideră parapsihologia o știință, indiferent cum o numesc. Acum se vehiculează tot mai mult termenul de psihotronică, ales de mulți tocmai pentru a sublinia aspectul științifico-tehnic al abordărilor în studiul fenomenelor paranormale. Parapsihologia ca știință se pare că s-a constituit spre sfîrșitul secolului trecut și începutul secolului acesta, reprezentînd evoluția de la spiritism. Mă gîndeam că ar fi foarte interesant de scris o carte intitulată chiar așa: „De la spiritism la parapsihologie” sau „De la spiritism la psihotronică”.

Este, de fapt, mersul de la abordarea neștiințifică la cea științifică a fenomenului.

— Cum se pot clasifica aceste fenomene?

— Fenomenele parapsihologice, sau semnalate ca fiind parapsihologice, sînt multe. S-au încercat și se încercă tot felul de clasificări. Una din primele etape ale oricărei științe este cea descriptivă, de înregistrare a faptelor și de așezare a lor în anumite cadruri metodologice, pentru a fi mai ușor abordate. Dintre clasificările pe care le-am întâlnit, se pare că se conturează una acceptată și folosită direct de cei mai mulți. Pentru a fi mai ușor înțeleși să pornim de la ipoteza existenței agentului P.S.I. Acest agent P.S.I. ar fi acea entitate extrafizică (în sensul de neincadrabilă în limitele fizicii și științei actuale) care intervine în fenomenele parapsihologice. Pornind de la această noțiune de agent P.S.I., să încercăm să facem o clasificare a fenomenelor P.S.I. Avem fenomene parapsihologice de două tipuri: parapsihologice, zise cognitive, de tipul telepatie, clarviziune și subdiviziunile flecăreia în parte, deci, fenomene în care agentul P.S.I. intervine la nivelul primirii din afară de informații de către o structură vie, o ființă umană, și o altă mare grupă, cea a fenomenelor parapsihologice motorii, de tip telekinezia sau psihokinezia. Eu le-aș clasifica astfel: fenomene P.S.I. substanțiale și fenomene P.S.I. nonsubstanțiale. De exemplu, cele cognitive ar fi de tip nonsubstanțial, căci nu se face acțiune directă asupra substanței, iar cele substanțiale ar fi cele în care agentul P.S.I. acționează mecanic-motor asupra substanței în sine: telekinezia — deplasări de obiecte etc. Fenomenele P.S.I. de tip cognitiv ar fi de două mari tipuri: clarviziunea, care ar consta în posibilitatea de a obține informații despre lumea inconștientă de către ființa umană prin alte mijloace decît prin intermediul unor traducători specializați, unor organe de simț, și aici putem avea: precogniția sau premoniția, retromoniția ș.a.m.d., și fenomenele telepatice, care ar însemna o comunicare de la o stare mentală sau entitate mentală, la alta.

Monica TRIFON

SE CERIȘUL DE POMINĂ

Imaginați-vă, dragi clujeni, că în dimineața aceasta, cînd vă procurați (făcînd puțină coadă, nu-i așa?) ziarul și începeți a-l lectura chiar pe stradă, absorbiți de noutățile cuprinse, în trecere pe una din arterele mai importante ale orașului, să zicem Bd. Eroilor, Bd. 22 Decembrie sau str. Horea, destul de lungă și rectilinie, v-ați afla în fața unui peisaj cu totul neobișnuit, incredibil, imposibil, a unui tablou de vis ori desprins dintr-un tremurător miraj și care s-ar încăpățîna să nu dispară, să nu se topească sub pleoapele frecate energic. Inchipuți-vă, ei bine, că pe oricare din aceste artere clujene, cit vezi cu ochii în lungimea lor și pe întreg carosabilul, între o bordură și cealaltă a trotuarelor s-ar oferi vederii (făcînd să dispară șinele de tramvai, parcarile auto, vehiculele în circulație, pietonii traversînd în fugă pe unde apucă) un nesfir-

șit lan de grîu copt, cu spice înalte, semețe, unduind molatic în briza dimineții. Mai închipuiți-vă că tiranșele v-ar vibra de duduitul cîtorva combine grăbite să intre-n lan, că spre același rîu majestuos de aur s-ar îndrepta pîlcuri de secerători și coșai, sprintene cete multicolore și, firește, gălăgioase de tinere legătoare de snopi, că două-trei cupluri de amorezați s-ar și cîmbări la rădăcina spicelor, unde e cald și miroase bine, să schimbe săruturi, că... batem cîmpii, pardon, batem prea rizibil caldarimul încins de soare? În ceea ce privește Clujul, cu siguranță că da, însă în ceea ce privește o altă urbe, o metropolă, una din marile metropole ale lumii... cea care irezistibil ne atrage întotdeauna și cîtodeată (dar nu pentru multă vreme) ne indignează... ați ghicit, Parisul, ei bine, în ce privește „Orașul lu-

minilor” n-am bătut cîmpii deloc.

Cu nu prea multă vreme în urmă, locuitorii capitalei franceze au avut surpriza nu tocmai de toate zilele de a vedea cum, în puține ceasuri, pe una din celebrele, îndrăgitele artere pariziene, Champs-Élysées, a răsărit, ocupînd practic tot carosabilul, un nesfîrșit lan de grîu gata copt, tocmai bun de secerat, și că în acest neașteptat cadru al magiei și-au și făcut apariția combinele, secerătorii, legătoarele de snopi, pînă și întempestivii îndrăgostiți... Evident, o mare sărbătoare, o sîntă și de toată lumea iubită sărbătoare a secerîșului, celebrată însoțit și grandios — în umbra Arcului de Triumf — în chiar inima Parisului. Dacă e greu de crezut că acest efort oarecum don-quiotesc a fost totuși depus (bănuieți procedul „transplantului”), de realitatea lui ne convinge săptămînalul ilustrat francez „Paris Match”, cu texte și fotografii pe care regretăm că nu le putem reproduce în totalitatea nuanțelor coloristice. Grîul a fost cultivat pe un hectar în sere, în apropierea Parisului, și transportat

aici cu 560 camioane, apoi dispus, ca bucățile perfect tăiate de gazon, în 500 „tăvi” aliniate pe carosabil. Recolta aproximativă: 60 chintale, din care se pot coace vreo 20.000 de franzete lungi, din cele de-un sfert de kilogram. În afara lucrătorilor efectivi, a celor ce-au participat la toate fazele — manuale sau integral mecanizate — ale recoltării, mii de agricultori au dat culoare și fast nemaipomenit acestui „carnaval” al grîului și muncilor agricole și cel puțin un milion de parizieni au fost prezenți la neobișnuită (pentru orașeni!) sărbătoare, organizată de Centrul național al tinerilor agricultori. Costul sărbătorii: 27 milioane franci. La cît să fi revenit jîmblele pentru care s-au bătut, probabil, fericiții beneficiari? Nu asta are importanță, ci cuvîntul de ordine, hotărîrea (mai puternică și valoroasă decît oricare „angajament” ori „lozincă” din cele cu care am fost prea des amăgiți pe față) tinerilor agricultori francezi: „Va fi întotdeauna grîu pe pămîntul oamenilor”.

D. TRAIANU

SPORT

PARAFRAZE

Cel mai adesea moralistii cu statutul cîștigat prin opere sau prin pilda propriei vieți sînt înclinați să dea sfaturi. Moralistii de ocazie în schimb — cum sînt azi cu dujumul la noi — trec la invectivă ori la rechizitorii pe un ton cît mai vehement cu puțință. Cam așa se petrec lucrurile și în sport. Un fapt de tristă evidență este însă și atitudinea de recu! a supporterilor față de cluburile locale. Concret: viitoarea ediție în campionatele naționale va fi marcată nu doar de multe și regretabile absențe, ci și de desfigurări competiționale ce nu vor înboldi, în nici un caz, la conciliere. Toate acestea pornesc de la suportul financiar strîmb întocmit și artificial întreținut în anii dictaturii. Iar sistemul la care ne referim va trebui să funcționeze de aici înainte pe principii noi, unele greu de înțeles, altele greu de acceptat (!). Cazul cel mai flagrant, ca să spunem așa, este tot al fotbalului, ale cărui pretenții de subvenționare au fost totdeauna peste cota celorlalte sporturi. (Ca să fim drepți, re-

vendicările acestea au fost deoseori chiar peste cota propriei valori, în timp ce fetele de la baschet n-au fost nici pe departe răsplătite pentru palmaresul dobîndit pentru „U” în ultimii ani. Dar asta-i altă poveste...). Alarma dată recent de cea mai mare grupare sportivă a Clujului — clubul „U” — e în măsură, credem, să producă o frîmțare cu adevărat revoluționară (nu ne ferim de termenii) și în lumea arenelor implicînd municipalitatea, foruri județene, opinia publică la urma urmei. Pentru că, ni se spune, resursele financiare ale clubului sînt epuizate (sau inexistente), sportivii întorc spatele ori invocă stăruitor drepturi rezonabile de subsistență, condiții în care administrația clubului, refuzată mai peste tot în demersurile ei, a lansat mesajul... falimentului!!! Chiar așa? Să regretăm indicațiile și dispozițiile care peuteau umple buzunare niciodată sîtute sau să redrezeze viziunea în derivă? Ar fi prea de tot. Firea noastră bănuitoare e deocamdată opacă la ideea sponsorizărilor. „Eu dau, dar ce primesc în schimb?” — aceasta ar fi retorica gravă ce ar primă actul concilierii. Oare un Berlusconi, un Tapic, un Phillips, ca să rememoram doar cazuri celebre, fac numai mecenat, așa, dintr-o extravaganță? Sponsorizarea e, înainte de toate, o investiție. Și încă una foarte

rentabilă în timp. Este o investiție prin reclamă — pe termen lung, iar reclama se știe al cui suflet este. Faptul în sine pornește de la o convenție cu clauze foarte precis stabilite. Deci, tu dai, eu dau — fiecare ce avem, în contul unei tranzacții de parteneriat. Aici e aici, fiindcă noțiunea de partener pare a fi mai greu de pătruns de cei care, producînd ceva, au nevoie de reclamă. Or, o grupare sportivă de performanță s-a dovedit a fi cel mai penetrant agent de reclamă. Întrebarea este: avem asemenea grupări la Cluj? Avem și... nu prea, în orice caz nu fotbalul candidăază la încoronare. Partea hazlie, partea proastă rămîne apelența majorității tocmai pentru fotbal, care, știm, și-a dat în vileag destule slăbiciuni dovedind că este un partener așa și-așa. De aici și reacția de reținere la sponsorizarea sportului de performanță în general. Sigur, e greu și neplăcut să recunoaștem adevăruri de acest fel, dar începutul va trebui odată făcut fie numai pentru a pași în sfîrșit în binecuvîntata casă a Europei! Mai mult curaj, domnilor, mai multă încredere și, de ce nu, neapărat mai multă imaginație. E de neconceput să nu dispunem de resurse (sufletești mai înții) pentru o renaștere pe care ne-am dorit-o cu toții.

Teodor MATEESCU

AGENDA

FILME

Programul filmelor de luni
 • UN POLITIST INCOMOD (9; 11; 13; 15; 17; 19) — Republica
 • STARMAN (un tarif și jumătate) (10; 12,15; 14,30; 16,45; 19)
 • DESENE ANIMATE (10,30) • HAIDUCII (12; 14; 16; 18) — Dacia
 • DRAGONUL ZBURĂTOR (un tarif și jumătate) (9; 11; 13; 15; 17; 19) • DESENE ANIMATE (10,30) • VINĂTORUL DE SENZAȚII (12; 14; 16; 18) — Mărăști
 • CE LE PLACE TIGRILOR? (9; 11; 13; 15; 17; 19)

— Victoria • COMPANIA A 7-A SUB CLAR DE LUNĂ (9; 11; 13; 15; 17; 19) — Arta • DE CE TE PARĂȘEȘTE BARBĂTUL? (9; 11; 13; 15; 17; 19) — Muncitoresc • SAPTE BĂIEȚI ȘI O ȘTRENĂRIȚĂ (9; 11; 13; 15; 17; 19) — 23 August • POPEYE MARINARUL (9) • NAVĂ LUI YANG (un tarif și jumătate) (11; 13; 15; 17; 19) — Timpuri noi • SCARAMOUCHE (13; 15; 17; 19) — Săcua roșie.

VERNISAJ

Uniunea Artiștilor Plastici din România — Filiala Cluj, va invita la vernisajul expoziției tinerețului, care va avea loc în data de 24 iulie 1990, ora 12, la Complexul expozițional din str. 6 Martie — sala mare.

PIAȚA

LISTA NEOFICIALĂ A PREȚURILOR LA ÎNALĂ AGROALIMENTARĂ

Caise — 25—30 lei/kg
 Piersici — 20—30 lei/kg
 Mere — 10—15 lei/kg
 Pere — 12—15 lei/kg
 Prune — 10—15 lei/kg
 Vinete — 25—40 lei/kg
 Conopidă — 25 lei/kg

Roșii — 15—20 lei/kg
 Cartofi — 8—10 lei/kg
 Varză — 15 lei/kg
 Castraveți — 25—30 lei/kg
 Ardei — de la 1 la 4 lei/bucată
 Usturoi — 50 lei/kg
 Nucii — 70 lei/kg
 Caș — 70 lei/kg
 Telemea — 60 lei/kg
 Ouă — 2,5 lei/bucată.
 N.B. — La staț. ferii, se vinde varză cu 4 lei, piersici cu 9 lei, usturoi, roșii — toate la prețuri rezonabile. Altfel doar că era cu... coadă. (M.S.)

PRIMĂRIA

AUDIENȚA

Dreptul la REPLICĂ

DESPRE REȚEAUA ȘCOLARĂ DIN JUDEȚUL CLUJ

De mai multă vreme, municipiul Cluj-Napoca nu are primar. Nu ne interesează motivele demisiei domnului Alexandru Șerban și nici nu credem că orașul nostru a câștigat ceva după ce domnia sa a fost numită, sau a pierdut ceva după ce ne-a abandonat.

Au trecut mai multe luni de la instalarea noilor organe (provizorii) ale puterii la nivel județean și la localităților. Municipiul Cluj-Napoca se confruntă în continuare cu probleme grele din punct de vedere social, care au fost într-un anumit fel amplificate de starea de provizorat de după Revoluție. Administrația locală nu numai că nu a fost sensibilizată de procesul revoluționar, dar se pare că atrage mai mult decât altă dată birocratismul, formalismul, lipsa de răspundere. Cele spuse despre administrația locală sînt valabile și pentru multe conducători de întreprinderi și instituții.

Miercuri, 18 iulie, am asistat la una din audiențele organizate săptămînal la Primăria municipiului Cluj-Napoca. Suplinind lipsa primarului, cetățenii care au solicitat audiență au fost ascultați de domnul ing. Mircea Nicorici, viceprimar la Primăria județului. Au venit oameni mulți, aproape 60, dar mult mai puțini decît altădată. Ca de obicei, aproape toți solicitau sprijin în rezolvarea problemei spațiului locativ. Îi ascultăm pe Nicolae Porumb de la Combinatul minier, Sabin Giurgiu de la „Unirea” II, Marioara Crișan de la Uzina mecanică, Rudolf Herteg și soția de la „Iris”, Marin Rațiu de la A.L.S.I.T., Elisabeta Rus de la I.C.S.-A.P. ș.a., care vin cu cereri total justificate — nevoia de a avea un spațiu de locuit corespunzător. Dar, nu în fiecare caz legea scrisă sau nescrisă este de partea lor. Unul dintre cei ce solicită locuință a deținut un apartament proprietate personală pe care l-a vîndut fiind necorespunzător ca supra-

față, o altă familie a ocupat abuziv un apartament compus din patru camere și cele necesare. Solicită legalizarea faptului. Au mai fost și alte cazuri similare. Am putea povesti ore în șir despre concluziile unei astfel de audiențe, care a durat multe ceasuri. Cîteva concluzii am desprins:

1. Unitățile economice și instituțiile — pentru a scăpa de „gura oamenilor” îi trimite pe solicitanții la primărie deși se știe că cei aflați în cîmpul muncii trebuie să se adreseze conducătorilor respective în probleme de spațiu locativ.
2. Se practică ocuparea ilegală de apartamente; la audiențe se solicită „legalizarea” faptului, ceea ce nu este normal.
3. I.C.R.A.L.-ul merge din greșeli în greșeli cu „profitorii” de noua democrație, împărțind „dreptate” nelegală și în ura și altora. Este instituția de care promitem să ne ocupăm mai mult, deoarece se pare că nu are stăpîn și creează nemulțumiri prin felul birocratic și intolerant de a proceda.
4. Sigur că nu ar fi așteptabile probleme cu locuințele dacă constructorii ar realiza mai multe apartamente. Dar nici pe șantiere nu se muncește în ritm normal, iar de cîștigat se cîștigă bine...
5. O concluzie care a fost întărită din cele auzite la audiență este și aceea că primăria și instituțiile sale îi încurcă mai mult pe oameni acum decît în perioada prer evoluționară; nu se simte nimic nou în sprijinul rezolvării problemelor cetățeanului. Să fie vinovați cei noi ajunși sau puși la conducere sau vechii funcționari, care se pare că pun semnul egalității între democrație și anarhie, care abuzează mai mult acum decît altădată de funcție, și pe care nimeni nu îi trage la răspundere. Să fie oare, și în administrația de stat locală, o eriză de autoritate?

Ion GOIA

CURIER

ȘTIRI ȘI INFORMAȚII

● În Piața agroalimentară Mărăști, amenajată în spatele fostei autogări, se desfășoară, zilnic, spre seară, spectacole non-stop. Dacă într-un colț găsești ceva legume sau fructe, de obicei, de o calitate îndoieală, înseamnă că ai avut noroc! În schimb, poți avea noroc (puțin probabil), la jocurile... de noroc. Dar, iată, o radiografie a pieței surprinsă recent, în jurul orei 21. Abia în două locuri se aflau câteva grămăjoare de roșii, fleșcăite și niște ardei zbrîciți.

● Găseai, în schimb, tuică de prună (II) și bere proaspătă la 20 de lei sticla. Trebuie să recunoaștem — o bază materială „solidă”, în măsură să întretină atmosfera generală. Și ce atmosferă! La cîteva mese, se juca, în forță „21”. La o altă masă, se încerca la sistemul cu discurile: „ba e albă, ba e neagră”. Oricum, banii treceau cu rapiditate dintr-o mînă în alta. De regulă, în cea a organizatorilor. Cu puțină inițiativă, se poate trăi, deci, și ușor și bine, în lumea asta.

● Anticariat: pentru iubitorii și colecționarii de carte rară, dar și pentru bibliotecii: Vasile Alecsandri, Opere Complete. Proșă, București, Editura Librăriei Socecu & Comp., 1876 și Tudor Vianu, Estetica, la Fundația Regele Mihai I, 1945.

● Mocanu Nelu, de 19 ani, cu reședința în Gilău, a furat recent din tirgul de animale doi cai, în valoare de 40.000 lei. Prețutul; voia să întreprindă un antrenament de călărie.

● În curînd Aviația utilitară Cluj, își va diversifica gama de prestații. Astfel, nu pește mult timp, vor avea loc zboruri de agrement, sîmbăta și duminica,



În data de 15 mai a.c. a dispărut de la Școala ajutoare Gilău elevul Verneș Iosif. Are 15 ani, este blond cu ochi albaștri și are o cicatrice pe mîna stîngă. Cine l-a văzut este rugat să anunțe familia pe str. Plopii nr. 58, sc. II, et. VI, ap. 46, sau la telefon 4-44-88 — Mehezi Zoltan.

deasupra orașului Cluj și a împrejurimilor, curse pînă în orașele apropiate.

● Avem sfinți și în ultima parte a lunii iulie. Ieri, 20 — a fost Sfințul marele proroc Ilie; azi 21 — cuviosul părintele Simeon cel nebun, pentru Hristos; 22 — Sfînta mironoșită Maria Magdalena; 23 — Sfinții martiri Foca, Trofim și Teofil; 24 — Sfînta mare martiră Cristina; 25 — Adormirea sîntei Ana; 26 — Sfințul martir Ermolae; 27 — Sfințul marele martir Pantelimon; 28 — Sfinții diaconi Prohar, Timon și Parmena; 29 — Sfințul martir Calinic; 30 — Sfinții apostoli Sila și Silvan; 31 — Sfințul și dreptul Eudochin.

● Marți, 17 iulie, s-a înființat filiala Cluj a Asociației de terotehnică și terotehnologie pentru sectoarele mecano-energetice din unitățile economice.

I. R.

Fundația „Pro Transilvania” înființată la Budapesta (I)

(Urmare din pag. I)

La pct. 4 se face o tristă constatare: cîcă în Ardel — nu în Transilvania! — s-a strîcat echilibrul și armonia între națiuni. Statul Român este un Stat Național și nu are alte națiuni pe teritoriul său. Majoritatea evreilor — se jeluiesc autorii — au căzut victimă fascismului (care fascism?) Români au apărut și nu au trimis pe evrei în lagăre de exterminare, cum au făcut maghiarii sub ocupația Transilvaniei de Nord. Poate la ei se referă domnii fondatori. În ciuda politicii de îngrijire a emigranților — condamnată de țările civilizate — evreii și germanii din România au emigrat în masă după al doilea război mondial. Asimilarea (?) și exodul au dizolvat și au micșorat maghiarimea.

Dictatura — se înțelege, cea ceaușistă — a colonizat cu forța milioane de români de dincolo de Carpați, în teritoriile locuite de minorități. Cu alte cuvinte, România, metropola, care are o colonie numită „Transilvania”, a colonizat-o cu români din metropola (adică de dincolo de Car-

pați), cu forța, adică prin violență armată, teritorii care aparțin exclusiv minorității maghiare, care îl locuiește în mod exclusiv. Aceasta este concluzia. Faptul de a trece Carpații și a te așeza pe teritoriul țării tale, dincolo de Carpați, chiar dacă face parte din teritoriul României, fără consimțămîntul cetățenilor români de altă limbă decît a majorităților constituie — după părerea unii a fondatorilor — un act de „colonizare” a propriului tău teritoriu. Acum va înțelege oricare român, majoritar, mai bine originea și săvîrșirea atrocităților din Tg Mureș, Covasna și Harghita sau tulburările din Satu Mare. O asistentă medicală din Covasna a spus unei paciente românce anul trecut, — adică în 1989, vara — că la anul, adică în 1990, nu va mai putea veni la Covasna decît cu pașaport, bineînțeles unguresc. Deci, să ne bucurăm alături de puținele țări imperialiste că și noi românii avem mîcar o colonie, Transilvania, iar o parte din locuitorii sînt băștinași care rezistă la orice colonizare din partea majorităților români. Prin urmare, maghiarii din secuime

cînd au expulzat din satele, comunele și orașele locuite de băștinașii veniți din Asia, au purificat vatra lor strămoșească de străinii din România, un argument pe care nu are dreptul nimeni să-l conteste, fără a săvîrși o faptă antidemocratică, oricare ar fi ideologia care îi stă la bază și nici nu se admite de fondatori ca cineva din exterior să inter-

zică astfel de manifestări profunde democratice ale „băștinașilor” de lingă M-ții Urali.

Domnii fondatori își motivează apoi decizia lor de a înființa o atare fundație în Ungaria pentru a activa în România și pentru motivul că, — spun ei — „Pe terenul — poate tîrîmul — libertății de credință și toleranță între naționalități — care națio-

nalități? noi nu avem naționalități, ci numai grupuri de cetățeni români de altă limbă și credință decît majorității — s-a înstăpînit sovinișmul de stat, care lovește și jefuiește drepturile minorităților. Se aude, D-le Prim-ministru, d-lor miniștri, d-lor deputați și senatori? Vă dați seama cu cine veți locui în Casa Comună Europeană? (va urma).

ADEVĂRUL DESPRE ARESTAREA ZOEI CEAUȘESCU (II)

(Urmare din pag. I)

T.S.: — Printre altele, Zoe mi-a atras atenția asupra unui lucru foarte important: biblioteca (e vorba de cea de la subsol pe care tu nu cred că ai văzut-o). A spus că, dacă este ceva de găsit în casă, acolo se poate găsi, sînt documente și, de asemenea, cărți de valoare, ceea ce am și găsit.

R.: — Ce documente erau acolo?

T.S.: — Inclusiv carnetul de cizmar al lui Ceaușescu și carnetul de muncitoare necalificată al Elenei. Documente de familie: certificate de naștere, buletine, pașapoarte.

Acesta a fost interviul. As mai adăuga că am văzut casa lingă care a fost „capturată” Zoe și care a fost prezentată ca fiind a ei. Mi s-a spus că de fapt era a... soacrei lui Ceaușescu. Am văzut și cîntarul prezentat ca fiind de aur, dar care era de fapt doar aurit, așa cum erau aproape toate obiectele metalice din casa celor doi tirani. (Cei care păzeau palatul mi-au spus că nu li s-a acceptat o dezmințire la Televiziune).

Mal aud și acum comentîndu-se în fel și chip scenă arestării. S-a spus și încă se mai spune că era beată, drogată, ... Nu știu care dintre noi, puși

într-o atare situație, am fi arătat mai bine.

De vreme ce este ținută în închisoare, înseamnă că are o vină. Dar iată că e arestată de aproape 7 luni și Procuratura încă nu și-a spus cuvîntul în ceea ce o privește. Gazetele ne spun doar cu cine se culca (cine le-o fi făcut asemenea confesiuni?), ce bea, ori fac aprecieri asupra cunoștințelor ei în domeniul matematicii, ca și cum celor mai în măsură s-o facă, matematicienilor, li s-ar fi tăiat limba.

Atunci, în ianuarie, cînd chiar și numai numele de Ceaușescu era suficient pentru a se cere ca acel ce-l poartă să fie omorît, am stat de vorbă cu soțul Zoei, și nu mi-e rușine să recunosc că m-a impresionat. M-aș fi așteptat să-mi spună că a fost obligat să se însoare cu Zoe, să se decida de ea pentru a se putea disculpa mai ușor mal tîrziu, dar n-a fost așa. Oricum, acesta e un capitol pe care am să-l relatez altă dată, un capitol din care fiecare va putea lua o lecție de viață și de iubire.

Desigur, și Zoe și ceilalți n-au decît să-și la pedepsă pe care o merită pentru vina pe care o au, dar adevărul, oricît de puțin important ar fi, să rămînă adevăr. Numai respectîndu-l, se poate merge mai departe. Adevărul trebuie să fie Adevăr, indiferent dacă e vorba de Ceaușescu sau de oricare altă persoană, fie ea și cea mai neînsemnată.

În ziarul „România liberă” din 14 iulie a.c. a apărut, alături de Declarația U.D.M.R., un interviu cu d-na Mariana Stoica, inspector general al Inspectoratului județean Cluj, în care se arată că la rețeaua școlară existentă s-a ajuns după un larg dialog cu cei interesați. S-a omis precizarea referitoare la aceștia din urmă. Nu știm dacă d-na Stoica s-a referit la unități economice, partide politice (inclusiv U.D.M.R.-ul), Uniunea „Vatra Românească” etc. Ne îndoiim că a avut loc un dialog cu Direcția Agricolă a județului spre a ajunge la o clasă, cu limba de predare maghiară, la profilul agricol, unde nu s-a înscris nici un candidat. Situația este aproape identică la clasa cu profil mecanic, în limba maghiară, pentru G.U.G., Cluj-Napoca. De asemenea, nu se știe cînd și cu cine a dialogat d-na Stoica pentru clasa în limba maghiară de la Liceul sanitar, clasă înființată cu doar 36 de ore înainte admiterii. A purtat dialogul d-na Stoica cu U.D.M.R.-ul și a cedat presiunilor exercitate de către acest partid politic (cum a rezultat din protestul apărut în ziarul „Adevărul în libertate”), ignorînd în schimb Hotărîrea Guvernului României cu nr. 521/1990, art. 43?

D-na inspector general Mariana Stoica a sprijinit aplicarea în județul Cluj a planului transmis de către ex-ministrul adjunct Demeny Lajos, prin care au fost înființate, cu încălcarea Legii, profiluri cu limba de predare maghiară.

Nemulțumirile existente în învățămîntul din județul Cluj sînt numeroase și au fost făcute cunoscute ministrului Învățămîntului și Științei, d-nul Gheorghe Ștefan, la adunarea organizată de către Uniunea „Vatra Românească”, în ziua de 9 iulie a.c., la Sala sporturilor. La această adunare, reprezentanții ai Uniunii „Vatra Românească”, directorii de școli, cadre didactice și părinți au arătat care sînt adevăratele probleme ale învățămîntului din această parte a țării. Ministrul Gheorghe Ștefan a purtat un dialog cu participanții, în schimb d-na inspector general Mariana Stoica a lipsit de la Cluj-Napoca, 18 iulie 1990.

PARTIDUL DE UNIUNE NAȚIONALĂ A ROMÂNILOR

COMUNICAT

Membrii F.S.N. din municipiul Cluj-Napoca sînt rugați să participe la adunările de constituire a organizațiilor de cartier care vor avea loc în sala Casei universitarilor, după cum urmează:

- Cart. ZORILOR — luni, 23 iulie 1990 ora 18, la sediul F.S.N. din strada Eroilor nr. 2. (singura care nu are loc la Casa universitarilor);
- Cart. GRIGORESCU, GRUIA, DIMBUL ROTUND — marți, 24 iulie 1990, ora 18
- Cart. MARAȘTI, IRIS, BULGARIA — miercuri, 25 iulie 1990, ora 18
- Cart. GHEORGHENI. INTRE LACURI — joi, 26 iulie 1990, ora 18;
- Cart. A. MUREȘANU și ZONA CENTRALA — vineri, 27 iulie 1990, ora 18. (1044)

I.R.I.D.G.N. - REGIONALA CLUJ
IN ATENȚIA CONSUMATORILOR DE GAZE

pentru prevenirea accidentelor tehnice, incendii sau explozii revenim asupra respectării cu strictețe a următoarelor:

1. Consumatorii de gaze sînt rugați să revadă INSTRUCȚIUNILE DE UTILIZARE A GAZELOR IN CONDIȚII DE SIGURANȚĂ, înmînate cu ocazia verificărilor periodice și să le aplice întocmai, iar asociațiile de locatari să le afișeze la loc vizibil pentru a putea fi citite și înșușite de către toți locatarii.
2. Înainte de a se aprinde focul sau lumina electrică, se va face aerisirea încăperilor în fiecare dimineață sau ori de cîte ori este cazul; iar dacă se simte mirosul caracteristic de gaz (a ouă alterate) se va anunța imediat distribuția de gaze pentru remedierea defecțiunilor, timp în care se va avea grijă să nu se umble cu surse de foc sau care produc scînteii ce pot declanșa explozii.

3. Consumatorii de gaze care locuiesc în blocuri de locuințe sau în clădiri cu subsoluri sau pivnițe, vor asigura orificii de aerisire la partea superioară care vor fi în permanență deschise, iar de fiecare dată cînd se intră în aceste încăperi se va controla prezența gazelor prin mirosire, orice emanație de gaze urmînd să fie anunțată imediat la distribuția de gaze fără a se umbla cu surse de foc sau ce produc scînteii, pînă la remediere.
4. Este interzis a se dormi sau a părăsi locuința lăsînd gazul aprins, nesupravegheat și a dormi în bucătării în care prepararea hranei se face cu resoruri și aragazuri sau a folosi aceste aparate pentru încălzirea încăperilor, precum și a lăsa copiii să manevreze robinetele de gaz.
5. Este interzisă folosirea sobelor cu plite crăpate sau care prezintă defecțiuni, precum și încălzirea excesivă a acestora, deoarece produc asfixieri.
6. Este interzisă modificarea constructivă a arzătoarelor, aparatelor de consum și folosirea discurilor metalice pe arzătoarele aragazelor și resorurilor.
7. Consumatorii de gaze sînt rugați să-și verifice permanent starea coșurilor de fum, a burlanilor de legătură și a tirajului acestora orice defecțiune constatată să fie remediată imediat prin I.C.R.A.L. Cluj, fiind interzis consumul de gaze pînă la remedierea defecțiunilor constatate.
8. Este interzisă opturarea coșurilor de fum și burlanilor sau folosirea directă (dirijarea) gazelor de la burlano și coșuri de fum pentru încălzirea încăperilor.
9. Se vor menține permanent în stare de funcționare prizele de acces aer din exterior și gurile de evacuare a gazelor arse la încăperile prevăzute cu asemenea orificii.
10. Consumatorii de gaze sînt obligați să permită personalului distribuției de gaze să execute verificarea și revizua instalațiilor de utilizare, conform prevederilor legale în vigoare, personal care se legitimează cu ordinul de serviciu zilnic și cu legitimația de serviciu.
11. Este interzisă orice modificare sau extindere a instalațiilor de gaze fără aprobare legală. Contravențiilor li se va sista furnizarea gazelor și se vor aplica pre-

vederile Decretului 205/1981 prin pedepsirea cu închisoare de la 3 luni la 1 an, sau cu amendă de la 5.000 la 10.000 lei. Aceleași pedepse se vor aplica și celor care execută lucrările pentru consumatori. Toate lucrările de instalații de gaz se pot executa numai prin unități autorizate.

Informăm cu această ocazie consumatorii de gaze din municipiul Cluj-Napoca în legătură cu următoarele:

- a) Citirea contoarelor, la abonații casnici se face în perioada 1-23 a fiecărei luni, concomitent cu încasarea în teren a contravalorii consumului de gaze, din luna precedentă; la asociațiile de locatari, citirea se va face în jurul datei de 15 a fiecărei luni; iar la unitățile de stat în ultima zi lucrătoare din lună.
- b) Programul de încasare pentru abonații casnici, ghișeu de la sediul, str. Karl Marx 93-95:
 - luni, miercuri, vineri între orele 8,00-13,00
 - marți și joi între orele 10,00-17,00.
 În ultima zi lucrătoare din fiecare lună, ghișeu este închis pentru inventar.

Cu această ocazie rugăm abonații să asigure accesul casierilor-incasatori pentru citirea corectă a contoarelor de gaze, precum și încasarea pe teren, pentru evitarea aglomerației la ghișeu unității, pentru economisirea timpului dumneavoastră liber.

Pentru orice reclamație, sesizare și relație în cadrul distribuțiilor de gaze de pe raza județului Cluj, există personal de serviciu permanent, care poate fi solicitat următoarele numere de telefon:

- Cluj-Napoca — 3-05-61 și 3-47-86
- Turda — 1-37-17
- Cîmpia Turzii — 6-84-63
- Dej — 1-18-56
- Gherla — 4-19-38.

REGIONALA DE DISTRIBUȚIE GAZE NATURAL CLUJ, str. Karl Marx 93-95 (1041)

PUBLICITATE

ANIVERSARI

• Azi, la împlinirea vârstei de 60 de ani, îi dorim soției și mamei ANA VIG, sănătate, bucurii și un călduros „La mulți ani”. Ștefan și Nelu cu familia. (14549)

INCHIRIERI

• Tineri căsătoriți, intelectuali, căutăm gazdă, garsonieră sau apartament preferință Gheorghieni. Telefon 4-22-01. (14762)

VINZARI

PIERDERI

• Pierdut boxer german maro, zona Complexului „Olimpia” Mănăștur. Găsiturului recompensă. Telefon 4-39-12, orele 18-20. (14749)

CUMPARARI

• Vînd urgent: colecție bogată de cactuși, motoretă Mobra 50 Super și sterilet. Telefon 3-16-39, după orele 19. (14383)

• Vînd I. J. cu ataș tip 60, stare bună, preț convenabil. Pintea Augustin, Dimboviței nr. 85, apart. 70, scara II. (14305)

• Vînd televizor color sport „Orion”. Cumpăr Similac. Telefon 3-09-89. (14794)

• Vînd: autoturism „Saab” cu motor rezervă, frigider auto, cort patru persoane. Telefon 3-69-77. (14766)

• Vînd CEG Dacia an 1983. Telefon 5-19-39 (14773)

• Cumpăr urgent casă spațioasă cu grădină. Plata în valută. Oferte la telefon 1-61-86. (14782)

• Vînd sau schimb receptor cu convertor 1,2. Telefon 2-36-33 sau 1-64-72, orele 21-22. (14777)

• Cumpăr apartament trei sau patru camere, etaj I, central sau Grigorescu, Plopii, Andrei Mureșianu. Plata în valută și lei. Telefon 6-03-23, după ora 18. (14809)

• Vînd 2 televizoare color, marca „Philips” și un radiocasetofon cu dublu casete, marca „Levis”. Str. Universității nr. 11, ap. 16, Cozma. (14810)

• Vînd batoză de trerlat MAV. Cepoiu Lazar, Turda str. Decebal nr. 27. (14806)

• Vînd: C.E.C. mașină, ianuarie 1988, „Mayak-205”. Telefon 6-27-28 sau 5-74-57. (14905)

• Vînd citostatice: Farmorubicin, Cisplatin, Endosan. Telefon 4-09-94. (14896)

• Pierdut boxer german maro, zona Complexului „Olimpia” Mănăștur. Găsiturului recompensă. Telefon 4-39-12, orele 18-20. (14749)

• Pierdut o vacă, culoare neagră cu pete albe, rasa „Holstein”, în zona Calea Turzii — Piața Ci-pariu. A se anunța la telefonul 3-40-27, Cenani Ioan.

• Uitat, în taxi particular, „Dacia 1300” roșie, în 18 iulie, ora 15,30, pe traseul Agenția TAROM — cartier Grigorescu, un aparat de fotografiat „Practica”. Conducătorului auto recompensă și bună reclamă pentru taximetriștii particulari. Telefoați la 8-52-09. (14903)

DIVERSE

• Electronist autorizat, vînd și montează pe autoturismul dvs. radio-casetofon auto japonez, sigilat. Asigur garanție. Telefon 8-06-57. (14275/B)

• Dactilografe, angajează, prin concurs, la 28 iulie, Liga Națională a Expropriaților, B-dul 22 Decembrie nr. 17 Cluj-Napoca. Înscrierile pînă la 25 iulie.

DECESE

COMEMORARI

• Cu adîncă durere anunțăm înctarea din viață a scumpel noastre mame ȘTEFAN IOANA, în vîrstă de 68 ani. Înmormintarea în data de 23 iulie 1990, ora 12, în cîmîtirul Crișan. Sile, Nila, Costel și Bianca. (14781)

• Profund îndurerată de dispariția prematură a colegului nostru KOPECZI ARCADIE ne exprimăm sincere regrete și aducem familiei condoleanțe cele mai respectuoase. Colectivul de muncă al Industrii lăptelului Cluj. (14910)

• Cu aceeași nestînsă durere anunțăm împlinirea a cinci ani de cînd dragul nostru profesor VALEA-MIRCEA ALBU nu mai este printre noi. Familia.

• Cu același dor și durere amintim că au trecut 6 luni de la decesul scumpei noastre dr. SIMONA STĂNESCU. Le mulțumim celor care îi vor păstra un gînd bun. Familia dr. Ștefan Stănescu. (14117)

• Un pios omagiu ing. IULIU TRIF, pensionar al G.I.G.C.L., la împlinirea a 6 luni de la trecerea în eternitate. Veșnică amintire. Familia. (14161)

• Se împlinesc 17 și, respectiv, 8 ani, de la trecerea în neființă a dragilor noștri ec. TICA GHEORGHECI și dr. VICTORIA GHEORGHECI. Un gînd pios în memoria și pentru odihna sufletelor lor. Familia. (14126)

• În ziua de 22 iulie se împlinesc cinci ani de la dureroasă despărțire de scumpa noastră mamă MARIA FEKETE, născută FELSZEGHY. Cu adîncă tristețe îi aducem un pios omagiu, păstrîndu-l vie amintirea: Surorele Victoria și Paraschiva. (14713)

• În 23 iulie se împlinesc un an de tristețe și durere de cînd a plecat, prea timpuriu dintre noi, cel care a fost contabil șef la C.A.P. Izvorul Crișului, REMUS TOPAN. Îi vom păstra memoria vie în sufletele noastre. Colectivul de muncă. (14582)

• Se împlinesc triste săptămîni de lacrimi și dor nestîns de cînd a plecat, pentru totdeauna, scumpul nostru verșor și unchi VASILE FALCUSAȘ, din Muncel. Să-l lerte Dumnezeu. Îi vom duce dorul. Al tău verșor cu familia: Vasile, Violina, Marius și Răzvan. (14689)

• Se împlinesc șase săptămîni de la trecerea în neființă a dragul meu soț VASILE FALCUSAȘ. Comemorarea duminică, 22 iulie 1990, la biserica din Muncel. Soția Viorica. (14532)

• Cu inima zdrobită de durere anunțăm înctarea din viață, în data de 20 iulie 1990, a scumpului meu soț AUREL BAU, după o scurtă și grea suferință. Înmormintarea va avea loc marți, 24 iulie 1990, ora 12, din capela nouă a cîmîtirului Mănăștur. Odihnește-te în pace. Îndurerată soție, Ana. (14939)

• O lacrimă și un gînd curat la trecerea în eternitate a prietenului nostru dr. EMIL TRUȚA și a fiicei sale EMILIA. Familia Vodă și Tiug. (14895)

• Cutremurați de durere anunțăm moartea fulgerătoare a scumpului nostru doctor EMIL TRUȚA și a fiicei sale EMILIA. Înmormintarea va avea loc luni, 23 iulie, ora 13, de la capela mare a cîmîtirului Central. Familia îndurerată. (14894)

• Pios și îndurerat omagiu pentru bunul nostru prieten REMUS. Bubă, Ilie și Tibi. (14799)

• Cu adîncă durere zănuțăm înctarea din viață a iubitului nostru soț și tată TOȘA ALEXANDRU. Îi vom conduce pe ultimul drum marți, 24 iulie 1990, ora 13, la cîmîtirul Central. Familia îndoliată.

• Sîntem alături de familia îndurerată la pierderea dureroasă a celui care a fost fiu, soț și tată REMUS GABOR. Dumnezeu să-l lerte. Colegii din cadrul Atelierului de Intreținere, I.R.A. Cluj-Napoca. (14681)

• Regretăm profund dispariția fulgerătoare a bunului nostru cuscru, cel care a fost ISACHIE BĂRBÎNȚĂ. Condoleanțe familiei. Cuscru Ioan Gilge cu familia din Mocu — Zoren. (14774)

• Cu nefericită durere anunțăm dispariția fulgerătoare, la 19 iulie 1990, a celui care a fost ELENA MUNTEANU, profesoară de fizică, de 52 ani. Înhumarea va avea loc la 23 iulie 1990, ora 14, de la capela cîmîtirului Central. Fiica Meda, soțul Mihai. (14775)

• Sîntem alături de tine, Lola dragă, în împrejurarea tragică a morții fulgerătoare a fratelui drag. Colectivul Liceului Industrial nr. 2 Cluj. (14783)

• Neștearsă amintire, neștearsă durere, lacrimi și flori la împlinirea a 2 ani, respectiv 29 ani, de la trecerea în eternitate a dragilor noștri părinți, bunicii și străbunicii NASTASIA MERA și TEODOR MERA, din Agris. Cîi au trăit 1-am iubit, cîi vom trăi 11 vom plînge. Familia. (14745)

• Cadrele didactice ale Școlii nr. 11 sînt alături de colega Libal Ecaterina în marea durere pricinuită de moartea soțului ei, adresîndu-i sincere condoleanțe. (14764)

• Cu nemărginită durere anunțăm trecerea în neființă a scumpului nostru tată, soț și bunici ISACHIE BĂRBÎNȚĂ, care a plecat fulgerător dintre noi, lăsîndu-ne adînc îndurerată. Nu te vom uita niciodată. Fiul Nicu, nora Viorica și nepoții Alin și Alina. (14761/A)

• Zdrobiți de durere anunțăm înctarea fulgerătoare din viață a dragul nostru tată, soț și bunici, cel care a fost ISACHIE BĂRBÎNȚĂ. Nu te vom uita niciodată. Ioan ginere, Garofița fiică, nepoții Ciprian, Codruța, Ionuț. (14761/B)

• Un pios omagiu la trei luni de la trecerea în veșnicie a scumpei mele soții PĂPUȘA SZABO, mereu vie în inimile noastre. Soțul Eugen, copiii și nepoții. (14111)

• Azi, 21 iulie, se împlinesc 6 luni de la plecarea fulgerătoare și incredibilă a scumpei noastre mame și soții OLIMPIA GALOȘ. Chipul și sufletul ei bun vor rămîne veșnic în inimile noastre. Familia. (14190)

• Sincere condoleanțe familiei îndoliate la pierderea fostului coleg KOPECZI ARPAD. Asociația de locatari, str. Gheorghieni 142. (14795)

• Lacrimi și flori vor veghea tristul mormînt al scumpului meu soț ISACHIE BĂRBÎNȚĂ. Nu te vom uita niciodată. Soția Maria. Tată drag cu ochi căprui / Tu te-ai stîns și nu mai ești / Mi-ai lăsat cît munții-n cale, / Tată bun cu mîini de aur / Dă-mi puteri s-a-jung un faur. Fiul Călin. (14761/C)

• Cu nemărginită durere și lacrimi în ochi anunțăm dispariția fulgerătoare din viață a scumpului nostru frate ISACHIE BĂRBÎNȚĂ. Dragă frate, nu te vom uita niciodată. Vom fi alături de cumnata Maria și nepotul Călin. Frații Panfil, Teodor, Ioana și sora Ana cu familiile. (14761/D)

• Sincere condoleanțe familiei nașului ing. Vasile Miron în marea durere pricinuită de moartea mamei dragi. Fiul Teodor Mureșan. (14811)

• Cu durere în suflet anunțăm înctarea fulgerătoare din viață a iubitului soț, tată, soț, bunici, prieten și vecin IOSIF POP, în vîrstă de 58 ani, fost angajat al Oficiului farmaceutic Cluj. În mormîntarea va avea loc în ziua de 23 iulie 1990, ora 15, din capela mare a cîmîtirului Central. Familia îndoliată. (14901)

• Sîntem alături de colega noastră ec. Kőpeczy Edită în marea durere pricinuită de moartea tatălui drag. Compasiuni și sincere condoleanțe întregii familii C.U.G. — Școlăre-contabilitate producție. (14907)

• Sîntem alături de colegul nostru ing. Vasile Miron în marea durere pricinuită de decesul mamei sale. Colegii de serviciu (14805)

• Profund îndurerată de trecerea în eternitate a neobositului colaborator al Casei Armatei, TITUS FURDU, fost cercetător la Biblioteca Academiei, adresăm sincere condoleanțe familiei îndurerate. Colectivul Casei Armatei Cluj-Napoca. (14800)

• Vecinilor: familiile Mărinean, Bercea, Dan, Moldovan, Dărăban, Mușină, aduc un ultim și pios omagiu fostului vecin REMUS GABOR, din Someșeni. Sincere condoleanțe familiei greu încercate. (14797)

• Sîntem alături de colegul nostru Bogyo Bela în marea durere pricinuită de moartea mamei sale dragi. Colegii de echipă, Secția mecano-energetică „Metalul roșu”. (14796)

• După o lungă și grea suferință, a înctat din viață dragul nostru fiu, frate și unchi IOAN VESCAN, în vîrstă de 57 ani. În mormîntarea va avea loc duminică, 22 iulie 1990, ora 13, în sat Ciumăfaia. Mama, frații Teodor și Gavril cu familiile. Îndurerată. (14791)

• Cu regret anunțăm înctarea din viață a fratelui și unchiului nostru PETRU CETERAȘ, profesor șef la Tribunal. În mormîntarea va avea loc marți, 24 iulie 1990, ora 15, în cîmîtirul Central. Familia îndoliată. (14791)

SCHIMB
LOCUINȚA

• Schimb trei camere, confort, în casă fond de stat, zona centrală, singur la grădină, pentru 4-5 camere, în vilă. Telefon 8-08-18. (14783)

COLEGIUL DE REDACȚIE: Ilie Călin (redactor șef), Dan Rebreanu (redactor șef adjunct), Traian Bara (secretar general de redacție), Valer Chioresanu, Emil Luca, Ion Rus.

REDACȚIA: Cluj, str. Napoca nr. 16. TELEFOANE: 1-10-32 (redactor șef); 1-75-07 (redactor șef adjunct și secretariatul de redacție); 1-74-18 (secția culturală); 1-73-07 (secția probleme sociale-economice); 1-74-90 (secția probleme cetățenești); 1-73-01 (administratia ziarului) Mica publicitate se primește între orele 10-16, str. Napoca nr. 16 (la parter). Sîmbăta și duminica închis.

Tiraj 37.536